

1. čítanie: Sk 3,13-15.17-19

Čítanie Skutkov predstavuje krátky úryvok z Petrovho prejavu pred zástupom, ktorý sa zhromaždil v chráme po tom ako Peter a Ján „v mene Ježiša Krista Nazaretského“ (Sk 3,6) uzdravili chromého od narodenia, ktorý žobral pri vstupnej bráne do chrámu. Spôsobilo to pochopiteľne úžas všetkých naokolo, takže sa zhrkli okolo apoštolov a Peter začal ohlasovanie zvesti evanjelia. Odhaľuje ňou Boží zámer v živote, smrti a vzkriesení Ježiša. Neváha poukázať na absurdnosť správania prítomných, z ktorých mnohí „vydali“ Ježiša Pilátovi, zástupcovi rímskej autority, a žiadali jeho odsúdenie. Neuvedomovali si, že Ježiš bol Svätý a Spravodlivý, Pôvodca života. Napriek ich zlyhaniu ho Boh „oslávil“ tým, že ho „vzkriesil z mŕtvych“. Prostredníctvom jeho odstrašujúcej smrti na kríži, ovocia nespravodlivého odsúdenia, Boh uskutočnil svoj plán spásy. „Boh takto splnil, čo vopred oznámil ústami všetkých prorokov, že jeho Mesiáš bude trpieť“.

Po odhalení pravdy o Ježišovi – ktorého vlastný ľud vydal na zabitie, no Boh ho vzkriesil – Peter ide k veci: „A teraz, bratia, viem, že ste to v nevedomosti urobili“. Tú minulú chybu, omyl, však možno zmeniť. Preto nalieha, aby sa obrátili a vrátili k Bohu, a ich hriech bol zotretý. Hriech v biblickom zmysle znamená stratiť cieľ, zablúdiť. Teraz, keď ľudia okolo Petra už chápu nedávne udalosti vo svetle Písma, sú povolaní konať pokánie a obrátiť sa správnym smerom: k Bohu. A skutočne, ak by sme čítali Skutki ďalej, dozvedeli by sme sa o obrátení tých, čo Petra počúvali (porov. Sk 4,4). Porozumenie udalostí (i vlastného) života vo svetle Písma privádza k správne nasmerovaniu vlastného života.

2. čítanie: 1Jn 2,1-5

Úryvok z Prvého Jánovho listu začína veľmi láskavým oslovením veriacich, „*deti moje*“. Z pozície staršieho, autor píše niekoľko pokynov nie preto, aby karhal, ale skôr povzbudil a pomohol zamerať sa na správnu cestu: „...*toto vám píšem, aby ste nehrešili*“. Žiť v hriechu znamená žiť v temnote a v klame (1 Jn 1,8). Božie slovo vyjadrené v prikázaniach ukazuje ako neupadnúť do hriechu a kráčať po ceste dokonalosti. Na prvom mieste je to najmä Ježišovo prikázanie lásky (1Jn 2,7-11), ktoré je potrebné poslúchať a nasledovať. Lebo „*kto zachováva jeho slovo, v tom je Božia láska naozaj dokonalá*“.

Riziko spáchania hriechu však nemožno úplne vylúčiť. Ľudia majú sklon k hriechu. Preto sa pripomína: „*keby niekto zhrešil, máme u Otca zástancu: Ježiša Krista, spravodlivého*“. Jeho poslušnosť až po smrť na kríži je zmiernou obetou, ktorá očisťuje všetkých, čo sa uchádzajú o jeho službu obhajcu. V pozadí pojmu „zástanca“ [gr. *parakletos*] sa totiž tento význam objavuje; je to ten, kto je privolaný, aby stál po boku. V dávnych dobách obhajca zvykol pred procesom ponúknuť užitočnú radu na obhajobu. Ježiš, „spravodlivý“, je našim obhajcom, ponúka svoju radu. A podľa Jánovho evanjelia i Duch Svätý je iným obhajcom, „tešiteľom“ (Jn 14,16-17), keďže pripomína Ježišove slová (14,16). Naša obhajoba pramení zo slov Písma.

Evanjelium: Lk 24,35-48

V evanjeliu nás Lukáš vedie späť k zhromaždeným Jedenástim (porov. Lk 24,33) vo chvíli návratu dvoch učeníkov. Tí dvaja šli do dediny zvanej Emauzy a po tom, ako spoznali vzkrieseného Ježiša v tajomnom spoločníkovi na ceste, sa vrátili späť, aby sa podelili s ostatnými o tom, „čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba“. Ich rozprávanie prerušuje samotný Ježiš, ktorý sa objavuje uprostred nich a pozdravuje ich svojím typickým veľkonočným pozdravom, „*Pokoj vám*“.

Evanjelista následne popisuje premenu učeníkov. Ich prvou reakciou na prítomnosť vzkrieseného Pána bol strach: „*Zmätení a nalakaní si mysleli, že vidia ducha*“. Ježiš sa napriek tomu javí ako trpezlivý a ponúka im možnosť dotknúť sa ho, vidieť ho v tele, pozrieť sa na jeho ruky a nohy. Na ponúknuté dôkazy – výraz potvrdenia jeho skutočnej prítomnosti – nadväzuje druhá reakcia učeníkov, reakcia zmiešanej radosti a pochybnosti: „*stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili*“. Ježiš opäť pokračuje v poskytovaní dôkazu svojej skutočnej prítomnosti tým, že sa pred nimi pustí do jedenia a nakoniec im otvára myseľ, „*aby porozumeli Písmu*“. Totiž Mojžišov zákon, proroci a žalmy – čo je vyjadrenie pre kompletne Písmo – sa naplňa v Ježišovom utrpení a vzkriesení. Pochopiac v tomto kľúči skutočné posolstvo Písma, sa učeníci stávajú svedkami, aby ohlasovali možnosť záchrany všetkým národom. Teda nielen cez fyzickú skúsenosť Ježišovej prítomnosti, ale najmä vďaka hlbokému porozumeniu Písma sa učeníci stávajú skutočnými svedkami.

Marek Vaňuš, SVD

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam – Tretia veľkonočná nedeľa v roku „B“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)